

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๒/๒๕๕๔ วันที่ ๑๖ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑ ประธานกรรมการบริหาร	สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๒ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๓ หัวหน้าส่วนโยธา	สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๔ หัวหน้าส่วนการคลัง	สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๕ ช่างโยธา	สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๖ กรรมการบริหาร	สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๗ กรรมการบริหาร	สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๘ รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๙ ตัวแทนชุมชน	
คู่กรณีที่ ๑๐ ตัวแทนชุมชน	

เรื่อง การกำหนดราคากลางและขยายเวลาทำการตามสัญญาจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล
ไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้วสรุปได้ว่า

ปีงบประมาณ ๒๕๔๕ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการจัดจ้างก่อสร้างอาคารที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ติดตั้งระบบไฟฟ้าอาคารที่ทำการฯ และติดตั้งเครื่องปรับอากาศอาคารที่ทำการฯ โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง แต่งตั้งผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้าง รวม ๓ สัญญา ได้แก่ สัญญาจ้างบริษัท ข. จำกัด ตามสัญญาเลขที่ ๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ ให้ก่อสร้างอาคาร

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนเงิน ๘,๔๗๕,๐๐๐ บาท ครบกำหนดตามสัญญาวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ ต่อมาขยายเวลาให้อีก ๒๒ วัน เป็นครบกำหนดตามสัญญาวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๕ สัญญาจ้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ตามสัญญาเลขที่ ๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๕ ให้ติดตั้งระบบไฟฟ้าอาคาร ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนเงิน ๑,๔๕๒,๐๐๐ บาท ครบกำหนดตามสัญญาวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๕ และสัญญาจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ตามสัญญาเลขที่ ๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๕ ให้ติดตั้ง เครื่องปรับอากาศอาคารที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนเงิน ๘๗๓,๐๐๐ บาท ครบกำหนดตามสัญญา วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ โดยการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งในการดำเนินโครงการดังกล่าว ปรากฏ ข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

๑. การกำหนดราคากลางงานติดตั้งเครื่องปรับอากาศอาคารที่ทำการฯ องค์การบริหารส่วนตำบล ได้แต่งตั้งให้คูกรณีที่ ๑ คูกรณีที่ ๒ และคูกรณีที่ ๓ เป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลาง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๓๐๗/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ เพื่อให้พิจารณากำหนดราคากลางของโครงการ ก่อสร้างของทางราชการประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๕ คูกรณีดังกล่าวได้กำหนดราคากลางงานติดตั้ง เครื่องปรับอากาศอาคารที่ทำการฯ จำนวน ๒๓ รายการ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๘๗๓,๒๖๕.๖๑ บาท โดยลำดับที่ ๑ - ๑๔ เป็นค่าเครื่องปรับอากาศและค่าติดตั้งรวมอุปกรณ์ จำนวน ๑๕ เครื่อง ตามราคาที่กำหนดไว้ในบัญชี ราคามาตรฐานครุภัณฑ์ เป็นเงิน ๕๗๗,๐๐๐ บาท และลำดับที่ ๑๕ - ๒๓ เป็นค่าวัสดุในการติดตั้งพร้อม ค่าแรงงาน ค่าดำเนินการ ก่อไรและภาษี เป็นเงิน ๒๙๖,๒๖๕.๖๑ บาท แต่จากการถอดแบบรูปรายการในส่วน ของการติดตั้งเครื่องปรับอากาศและการคำนวณของวิศวกรของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน พบว่า นอกเหนือจากค่าติดตั้งเครื่องปรับอากาศที่กำหนดไว้ในลำดับที่ ๑ - ๑๔ แล้ว จำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายในลำดับที่ ๑๕ - ๒๓ เพิ่มอีก เนื่องจากปริมาณวัสดุที่รวมอยู่ในค่าติดตั้งไม่เพียงพอ แต่ค่าวัสดุในส่วนที่เพิ่มเติมคิดเป็นเงิน ได้เพียง ๕๒,๔๓๔.๒๖ บาท เท่านั้น ดังนั้น ราคากลางที่คูกรณีที่ ๑ คูกรณีที่ ๒ และคูกรณีที่ ๓ คณะกรรมการ กำหนดราคากลาง ได้กำหนดไว้ในลำดับที่ ๑๕ - ๒๓ จึงสูงเกินความเป็นจริง เป็นเงิน ๒๔๓,๘๓๑.๓๕ บาท ซึ่งในการเสนอราคางานติดตั้งเครื่องปรับอากาศอาคารที่ทำการฯ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ได้เสนอราคาเท่ากับ ราคากลางที่กำหนดไว้ และได้ทำสัญญาจ้างกับองค์การบริหารส่วนตำบล ตามสัญญาเลขที่ ๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๕ จำนวนเงินตามสัญญา ๘๗๓,๐๐๐ บาท

๒. การขยายเวลาตามสัญญางานก่อสร้างอาคารที่ทำการฯ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ทำสัญญา จ้างบริษัท ช. จำกัด ให้ทำการก่อสร้างอาคารที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ตามสัญญาเลขที่ ๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ แล้วจึงทำสัญญาจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ให้ทำการติดตั้งระบบไฟฟ้าอาคารที่ทำการฯ ตามสัญญาเลขที่ ๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๕ และจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ให้ทำการติดตั้ง

เครื่องปรับอากาศอาคารที่ทำการฯ ตามสัญญาเลขที่ ๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๕ โดยผู้รับจ้างทั้งสามรายดังกล่าวมีนาย พ. เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท ข. จำกัด เป็นผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. และเป็นผู้ถือหุ้นในกิจการทั้งสองแห่ง ซึ่งในการดำเนินการก่อสร้างอาคารที่ทำการฯ องค์การบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งให้คูกรณีที่ ๓ และคูกรณีที่ ๕ เป็นผู้ควบคุมงาน และแต่งตั้งให้คูกรณีที่ ๖ ถึงคูกรณีที่ ๑๐ เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ตามคำสั่งเลขที่ ๑๕๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ โดยงานจ้างก่อสร้างอาคารที่ทำการฯ ดังกล่าวได้กำหนดการทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ และกำหนดงวดการจ่ายเงินไว้ ๕ งวด โดยงานติดตั้งฝ้าเพดานเป็นงานที่กำหนดไว้ในงวดที่ ๓ และงานทาสีเป็นงานที่กำหนดไว้ในงวดที่ ๕ ซึ่งเป็นงวดสุดท้าย

ต่อมาห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ผู้รับจ้างงานติดตั้งระบบไฟฟ้าอาคารที่ทำการฯ และงานติดตั้งเครื่องปรับอากาศอาคารที่ทำการฯ ได้ทำหนังสือถึงคูกรณีที่ ๑ ประธานกรรมการบริหาร เพื่อขอให้บริษัท ข. จำกัด ผู้รับจ้างงานก่อสร้างอาคารที่ทำการฯ ระวังงานติดตั้งฝ้าเพดานและทาสี จำนวน ๒ ครั้ง ดังนี้

(๑) วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ได้ทำหนังสือขอให้ระงับการติดตั้งฝ้าเพดานไว้ก่อน เนื่องจากผู้รับจ้างงานติดตั้งระบบไฟฟ้าอาคารที่ทำการฯ ไม่สามารถดำเนินการติดตั้งสายไฟได้เพราะผู้รับจ้างงานก่อสร้างอาคารที่ทำการฯ กำลังดำเนินการติดตั้งฝ้าเพดานชั้นสอง ซึ่งคูกรณีที่ ๓ และคูกรณีที่ ๕ ในฐานะผู้ควบคุมงาน และคูกรณีที่ ๖ ถึงคูกรณีที่ ๑๐ ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้างมีความเห็นว่าควรให้ระงับการติดตั้งฝ้าเพดานระหว่างวันที่ ๔ - ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๕ ซึ่งคูกรณีที่ ๑ ในฐานะประธานกรรมการบริหารได้อนุมัติเห็นชอบ และองค์การบริหารส่วนตำบลได้แจ้งให้บริษัท ข. จำกัด ผู้รับจ้าง ระงับการติดตั้งฝ้าเพดานเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๕

(๒) วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๕ ได้ทำหนังสือขอให้ระงับการติดตั้งฝ้าเพดานและทาสีไว้ก่อน เนื่องจากผู้รับจ้างงานติดตั้งเครื่องปรับอากาศอาคารที่ทำการฯ ไม่สามารถดำเนินการได้เพราะผู้รับจ้างงานก่อสร้างอาคารที่ทำการฯ กำลังดำเนินการติดตั้งฝ้าเพดานและทาสี ซึ่งคูกรณีที่ ๓ และคูกรณีที่ ๕ ในฐานะผู้ควบคุมงาน และคูกรณีที่ ๖ ถึงคูกรณีที่ ๑๐ ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้างมีความเห็นว่าควรให้ระงับการติดตั้งฝ้าเพดานและทาสีระหว่างวันที่ ๑๔ - ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ คูกรณีที่ ๑ ในฐานะประธานกรรมการบริหารได้อนุมัติเห็นชอบ และองค์การบริหารส่วนตำบลได้แจ้งให้บริษัท ข. จำกัด ผู้รับจ้าง ระงับการติดตั้งฝ้าเพดานและทาสีเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๕

ในช่วงเวลาที่ให้ระงับงานก่อสร้างดังกล่าวบริษัท ข. จำกัด ผู้รับจ้างงานก่อสร้างอาคารที่ทำการฯ ยังคงทำงานอื่นอยู่ทุกวันไม่ได้หยุดงานทั้งหมด ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๕ บริษัท ข. จำกัด ได้ทำหนังสือขอขยายเวลาก่อสร้างอาคารที่ทำการฯ ออกไปอีก ๒๒ วัน จากเดิมสิ้นสุดสัญญาวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕

เป็นสิ้นสุดสัญญาวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ซึ่งคู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๕ ในฐานะผู้ควบคุมงาน ได้ให้ความเห็นว่าควรขยายเวลาจ้าง ส่วนคู่กรณีที่ ๖ ถึงคู่กรณีที่ ๑๐ ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้างไม่ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการขยายเวลาจ้างแต่อย่างใด และคู่กรณีที่ ๔ ได้มีบันทึกของส่วนการคลัง ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๕ เรื่อง การขยายเวลาจ้างก่อสร้างอาคารที่ทำการฯ เสนอต่อคู่กรณีที่ ๑ เห็นว่าการสั่งระงับการก่อสร้างอาคารรวม ๒๒ วัน เป็นเหตุเกิดจากความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่องค์การบริหารส่วนตำบล ตามข้อเสนอของผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้าง จึงเห็นควรขยายเวลาการทำงานของผู้รับจ้างจากเดิมออกไปอีก จำนวน ๒๒ วัน ทั้งนี้ เป็นอำนาจของประธานกรรมการบริหารตามนัยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งคู่กรณีที่ ๑ ได้อนุมัติและลงนามบันทึกแนบท้ายสัญญาเลขที่ ๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๕ โดยให้ขยายกำหนดเวลาแล้วเสร็จงานก่อสร้างอาคารที่ทำการฯ ออกไปอีก ๒๒ วัน เป็นกำหนดให้งานแล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๕

๓. การควบคุมงานและการตรวจการจ้างงานก่อสร้างอาคารที่ทำการฯ องค์การบริหารส่วนตำบล ได้แต่งตั้งให้คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นผู้ควบคุมงาน และแต่งตั้งให้คู่กรณีที่ ๖ ถึงคู่กรณีที่ ๑๐ เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๕๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ ปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๖ ถึงคู่กรณีที่ ๑๐ ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้างงวดสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ โดยได้จัดทำใบรับรองผลการตรวจการจ้างรับรองว่าการก่อสร้างอาคารที่ทำการฯ ถูกต้องครบถ้วนตามสัญญา แต่จากการตรวจสอบสังเกตการณ์งานก่อสร้างของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ พบว่า การก่อสร้างอาคารที่ทำการฯ ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการ รวม ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ ตามแบบรูปรายการแผ่นที่ ๙ (A-๐๙) กำหนดให้ห้องเก็บของชั้นที่ ๒ ผิวผนังบุกระเบื้อง ขนาดความสูง ๒ เมตร รอบห้องทั้งสี่ด้าน แต่จากการตรวจสอบพบว่า ผิวผนังห้องเก็บของบุกระเบื้องมีความสูงเพียง ๑ เมตร

รายการที่ ๒ ตามแบบรูปรายการแผ่นที่ ๙ (A-๐๙) กำหนดให้ห้องเก็บของชั้นที่ ๑ ผิวผนังบุกระเบื้อง ขนาดความสูง ๒ เมตร รอบห้องทั้งสามด้าน แต่จากการตรวจสอบพบว่า ผิวผนังห้องเก็บของบุกระเบื้องมีความสูงเพียง ๑.๑๒ เมตร

รายการที่ ๓ ตามแบบรูปรายการแผ่นที่ ๙ (A-๐๙) กำหนดให้ประตูห้องเก็บของชั้นที่ ๑ เป็นแบบ ป.๔ แต่แบบรูปรายการแผ่นที่ ๓ (A-๐๓) กำหนดให้เป็นประตูแบบ ป.๗ ซึ่งแบบรูปรายการดังกล่าวมีความขัดแย้งกัน จากการตรวจสอบพบว่า มีการติดตั้งประตูเป็นแบบ ป.๗ โดยประตูแบบ ป.๗ ราคาบานละ ๗,๓๔๐ บาท ส่วนประตูแบบ ป.๔ ราคาบานละ ๑๑,๐๐๐ บาท

การปูกระเบื้องผนังห้องเก็บของในชั้นที่ ๑ และชั้นที่ ๒ ไม่ครบตามแบบรูปรายการ เนื่องจากแบบรูปรายการของการก่อสร้างอาคารที่ทำการฯ แผ่นที่ ๓ (A-๐๓) กับแผ่นที่ ๙ (A-๐๙) มีความขัดแย้งกัน เมื่อนำแบบรูปรายการแผ่นที่ ๓ (A-๐๓) แผ่นที่ ๔ (A-๐๔) แผ่นที่ ๙ (A-๐๙) และรายละเอียดการประมาณราคากลาง มาพิจารณาเปรียบเทียบแล้วพบว่า แบบรูปรายการแผ่นที่ ๓ (A-๐๓) กำหนดให้ผนังอาคารห้องเก็บของชั้นที่ ๑ และชั้นที่ ๒ ใช้สัญลักษณ์ ๑ ซึ่งหมายถึงผนังอาคารเป็นปูนฉาบเรียบ แต่แบบรูปรายการแผ่นที่ ๙ (A-๐๙) ใช้สัญลักษณ์ ๒ ซึ่งหมายถึงผนังห้องเก็บของทั้งสองชั้นบุกระเบื้องสูง ๒ เมตร เหมือนผนังห้องน้ำ แต่รายละเอียดการประมาณราคากลางได้กำหนดปริมาณกระเบื้องไว้ ๑๐๘ ตารางเมตร ซึ่งเมื่อคำนวณพื้นที่การปูกระเบื้องห้องน้ำทั้งสี่ห้องตามแบบรูปรายการพบว่า พื้นที่การปูกระเบื้องทั้งสี่ห้องมีปริมาณมากกว่าที่ได้ประมาณการไว้ สำหรับการติดตั้งประตูห้องเก็บของชั้นที่ ๑ ที่ผู้รับจ้างติดตั้งประตูเป็นแบบ ป.๗ เหมือนกับประตูห้องเก็บของชั้นที่ ๒ นั้น เมื่อพิจารณาแบบรูปรายการแผ่นที่ ๓ (A-๐๓) พบว่า ประตูห้องเก็บของชั้นที่ ๑ เป็นประตูบานเดียวใช้สัญลักษณ์ ๗ ซึ่งหมายถึงประตูแบบ ป.๗ ส่วนประตูด้านซ้ายและขวาสุดของอาคาร เป็นประตูบานคู่ใช้สัญลักษณ์ ๔ ซึ่งหมายถึงประตูแบบ ป.๔ และเมื่อได้พิจารณาแบบรูปรายการชั้นที่ ๒ แผ่นที่ ๔ (A-๐๔) ประตูทางเข้าห้องปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และห้องประธานกรรมการบริหาร ซึ่งเป็นด้านซ้ายและขวาสุดของอาคารเป็นประตูบานคู่ใช้สัญลักษณ์ ๔ ประตูห้องเก็บของชั้นที่ ๒ เป็นประตูบานเดียวใช้สัญลักษณ์ ๗ สอดคล้องกับรายละเอียดประมาณการราคากลางที่ได้ประมาณการประตูแบบ ป.๗ ไว้จำนวน ๒ บาน และประตูแบบ ป.๔ ไว้จำนวน ๔ บาน แต่หากต้องติดตั้งประตูห้องเก็บของชั้นที่ ๑ เป็นแบบ ป.๔ จะต้องใช้ประตูแบบ ป.๔ จำนวน ๕ บาน และประตูแบบ ป.๗ จำนวน ๑ บาน โดยที่คู่มือที่ ๓ และคู่มือที่ ๕ ไม่ได้รายงานกรณีแบบรูปรายการอาคารที่ทำการฯ มีความขัดแย้งกันให้คู่มือที่ ๖ ถึงคู่มือที่ ๑๐ ทราบโดยเร็ว และคู่มือที่ ๖ ถึงคู่มือที่ ๑๐ ก็มีได้รายงานให้คู่มือที่ ๑ เพื่อสั่งการแต่ประการใด

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่มือที่ ๑ คู่มือที่ ๒ และคู่มือที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่กำหนดราคากลางปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายตามที่ตามมติคณะรัฐมนตรีเรื่องหลักเกณฑ์การคำนวณราคากลางโดยมิชอบ ซึ่งเป็นการกีดกันหรือเอื้อประโยชน์แก่ผู้มีอาชีพขายหรือรับจ้างรายใดรายหนึ่ง และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่มือที่ ๑ คู่มือที่ ๒ และคู่มือที่ ๓ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางงานติดตั้งเครื่องปรับอากาศอาคารที่ทำการฯ จึงถือได้ว่าคู่มือทั้งสามคน เป็นเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่กำหนดราคากลาง ซึ่งตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๗

ตุลาคม ๒๕๔๔ เรื่องหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้าง ได้กำหนดให้คณะกรรมการกำหนดราคากลาง มีอำนาจหน้าที่คำนวณราคากลางงานก่อสร้างครั้งนั้นให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ แล้วนำเสนอหัวหน้าส่วนราชการ ก่อนวันประกาศสอบราคาหรือประกวดราคา โดยคณะกรรมการกำหนดราคากลางจะต้องทำการถอดแบบ สำนวณปริมาณงานและวัสดุก่อสร้างและจะต้องประมาณราคาให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงในขณะที่ประมาณราคา มากที่สุด เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในการรับราคาของผู้เสนอราคา

การที่คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ คณะกรรมการกำหนดราคากลาง ได้กำหนดราคากลาง ค่าติดตั้งเครื่องปรับอากาศอาคารที่ทำการฯ ลำดับที่ ๑๕ - ๒๓ ไว้เป็นเงิน ๒๙๖,๒๖๕.๖๑ บาท นั้น เป็นการกำหนดราคากลางสูงเกินความเป็นจริง เป็นเงิน ๒๔๓,๘๓๑.๓๕ บาท ทั้งนี้ เพื่อนำค่าวัสดุส่วนที่กำหนดไว้ เกินไปใช้กับงานติดตั้งระบบไฟฟ้าและงานติดตั้งระบบโทรศัพท์ ซึ่งเป็นผลให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ผู้รับจ้างงาน ติดตั้งระบบไฟฟ้าอาคารที่ทำการฯ ซึ่งเป็นผู้รับจ้างรายเดียวกันกับงานติดตั้งเครื่องปรับอากาศอาคารที่ทำการฯ ได้ประโยชน์ เนื่องจากสามารถยื่นขอเสนอราคาได้ต่ำกว่าผู้เสนอราคารายอื่น จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหน้าที่ ไม่เป็นไปตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๑๙๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๔ โดยมีขอบ ซึ่งมีผลเป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับผู้รับจ้างงานติดตั้งระบบไฟฟ้าอาคารที่ทำการฯ และเป็นเหตุให้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายโดยต้องจ่ายค่าจ้างสูงเกินความเป็นจริง เป็นเงิน ๒๔๓,๘๓๑.๓๕ บาท การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓๙ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ โดยการกระทำของคู่กรณีที่ ๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหาร เป็นการกระทำความผิดในฐานะ เป็นผู้บังคับบัญชาและได้ให้ความเห็นชอบราคากลางตามที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางเสนอ จึงต้องรับ โทษปรับทางปกครองในชั้นที่สูงกว่าอัตราโทษปรับทางปกครองตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นหนึ่งชั้น เว้นแต่ความผิดนั้นกำหนดอัตราโทษปรับทางปกครองไว้ในชั้นที่ ๔ แล้ว ตามข้อ ๔๙ ของระเบียบเดียวกัน

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ จัดทำเอกสารประกอบการดำเนินงานหรือโครงการใด ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย หรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่ นั้น เห็นว่า เจตนารมณ์ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕๑ วรรคสอง ซึ่งกำหนดไว้ในส่วนที่ ๗ ความผิดอื่น นั้น เป็นบทบัญญัติที่กำหนดไว้สำหรับกรณีการกระทำ ไม่เข้าลักษณะเป็นความผิดในส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๖ ดังนั้น เมื่อการกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓๙ ประกอบข้อ ๔๙ ซึ่งกำหนดไว้ในส่วนที่ ๖ ความผิดเกี่ยวกับการพัสดุ อันเป็นบทเฉพาะแล้ว

จึงไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔
ข้อ ๕๑ วรรคสอง อีก

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการทำสัญญาจ้าง ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการขยายเวลาตามสัญญาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยมีชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า

๑. การที่คู่กรณีที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการอนุมัติให้ขยายเวลาทำการตามสัญญา จงใจอนุมัติและทำบันทึกลงนามแนบท้ายสัญญาจ้าง ขยายเวลาให้ผู้รับจ้างโดยไม่มีเหตุผลให้กระทำได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๑ เพื่อให้ผู้รับจ้างไม่ต้องเสียค่าปรับกรณีไม่สามารถส่งมอบงานได้ภายในเวลาที่กำหนดโดยมีชอบ เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย โดยไม่สามารถเรียกเงินค่าปรับได้ จำนวน ๒๒ วัน คิดเป็นเงิน ๑๘๖,๔๕๐ บาท การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๓ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ โดยการกระทำของคู่กรณีที่ ๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหาร เป็นการกระทำความผิดในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา จึงต้องรับโทษปรับทางปกครองในชั้นที่สูงกว่าอัตราโทษปรับทางปกครองตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นหนึ่งชั้น เว้นแต่ความผิดนั้นกำหนดอัตราโทษปรับทางปกครองไว้ในชั้นที่ ๔ แล้ว ตามข้อ ๔๙ ของระเบียบเดียวกัน

๒. การที่คู่กรณีที่ ๔ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการทำสัญญาจ้างและเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุโดยตำแหน่ง ได้ให้ความเห็นในบันทึกลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงการขอขยายสัญญาว่า เป็นเหตุเกิดจากความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่องค์การบริหารส่วนตำบล ตามข้อเสนอของผู้ควบคุมงาน จึงเห็นควรขยายเวลาจ้าง ซึ่งเป็นอำนาจของประธานกรรมการบริหารตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๑ พร้อมบันทึกนี้ได้เสนอบันทึกแนบท้ายสัญญาจ้างให้ประธานกรรมการบริหารพิจารณาลงนาม นั้น ไม่ปรากฏพฤติการณ์ใดที่เป็นการจงใจหรือเกี่ยวข้องรู้เห็นกับการสั่งระงับงานจ้างก่อสร้างอาคารที่ทำการฯ เพื่อให้มีการขยายเวลาจ้าง แต่เป็นการกระทำตามขั้นตอนของงานพัสดุ โดยได้ให้ความเห็นตามผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เสนอมาเพื่อให้ผู้มีอำนาจพิจารณาดำเนินการตามระเบียบต่อไป การกระทำของคู่กรณีที่ ๔ จึงไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๓

๓. การที่คู่อกรณที่ ๓ และคู่อกรณที่ ๕ ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ควบคุมงาน ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๕๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ คู่อกรณดังกล่าวจึงเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ควบคุมงาน แต่การกระทำที่จะเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ได้นั้น ผู้กระทำจะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ควบคุมงานหรือตรวจการจ้าง ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๙ มิได้กำหนดให้ผู้ควบคุมงานมีหน้าที่เสนอความเห็นในการขยายเวลาทำการตามสัญญาแต่อย่างใด และกรณีขยายเวลาทำการตามสัญญาดังกล่าวระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๑ ได้กำหนดว่า การขยายเวลาทำการตามสัญญาหรือข้อตกลงให้อยู่ในอำนาจของประธานกรรมการบริหารที่จะพิจารณาโดยผ่านความเห็นชอบของผู้สั่งซื้อสั่งจ้าง ก่อนตามจำนวนวันที่มีเหตุเกิดขึ้นจริง ดังนั้น คู่อกรณที่ ๓ และคู่อกรณที่ ๕ จึงไม่มีหน้าที่ต้องเสนอความเห็นเกี่ยวกับการขยายเวลาตามสัญญาจ้างตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ สำหรับกรณี ที่ผู้บังคับบัญชาได้มอบหมายให้คู่อกรณที่ ๓ และคู่อกรณที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้ควบคุมงานแสดงความเห็นในการขอขยายเวลาของผู้รับจ้าง และคู่อกรณที่ ๓ และคู่อกรณที่ ๕ ได้ให้ความเห็นว่าควรให้ขยายเวลาจ้างก่อสร้าง จำนวน ๒๒ วัน เพื่อชดเชยการสั่งระงับงานติดตั้งผ้าเพดานและทาสีโดยรู้อยู่แล้วว่าผู้รับจ้างทำงานล่าช้ามากไม่เป็นไปตามแผนงานที่แจ้งไว้นั้น ก็ยังถือมิได้ว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ ที่กำหนดให้คู่อกรณมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ เนื่องจากการมอบหมายดังกล่าวเป็นเพียงคำสั่งเฉพาะรายที่ให้ดำเนินการเป็นการภายในหรือเป็นคำสั่งในทางบริหารภายในองค์กร เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาขยายเวลาทำการตามสัญญาของประธานกรรมการบริหารตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๑ ต่อไปเท่านั้น การกระทำของคู่อกรณที่ ๓ และคู่อกรณที่ ๕ จึงไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง

๔. การที่คู่อกรณที่ ๖ ถึงคู่อกรณที่ ๑๐ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๕๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ คู่อกรณดังกล่าวจึงเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ตรวจการจ้าง แม้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๘ จะมีได้กำหนดให้คณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่เสนอความเห็นในกรณี การขอขยายเวลาทำการตามสัญญาของผู้รับจ้าง แต่ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๑๓๑.๔/ว ๙๒๒ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๔ ซึ่งออกตามความในระเบียบดังกล่าว ได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบและวิธี

ปฏิบัติเพิ่มเติมกรณีจำเป็นต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาหรือขยายเวลาทำการตามสัญญาโดยให้คณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของหัวหน้าส่วนราชการนั้น แต่กรณีดังกล่าวปรากฏว่าเมื่อบริษัท ช. จำกัด ผู้รับจ้าง ได้ทำหนังสือขอขยายเวลาทำการตามสัญญา คู่กรณีที่ ๒ ได้สั่งการให้ผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้างเสนอความเห็น ซึ่งในหนังสือขอขยายเวลาดังกล่าวมีเพียงความเห็นของผู้ควบคุมงาน โดยไม่มีความเห็นของคณะกรรมการตรวจการจ้าง และผู้มีอำนาจได้ลงนามอนุมัติให้ขยายเวลาทำการตามสัญญา การที่คู่กรณีที่ ๖ ถึงคู่กรณีที่ ๑๐ คณะกรรมการตรวจการจ้างไม่ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการขยายเวลาทำการตามสัญญา เนื่องจากไม่ทราบว่ามีหนังสือดังกล่าวและในกรณีนี้ย่อมไม่อาจทราบได้ว่าการสั่งการให้เสนอความเห็น หรือหากผู้มีอำนาจอนุมัติประสงค์ที่จะให้คณะกรรมการตรวจการจ้างเสนอความเห็น ก็ย่อมที่จะดำเนินการให้มีการเสนอความเห็นได้ก่อนที่จะลงนามอนุมัติ ดังนั้น กรณีนี้ยังรับฟังไม่ได้ว่าคู่กรณีที่ ๖ ถึงคู่กรณีที่ ๑๐ เป็นเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ตรวจการจ้าง ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ การกระทำของคู่กรณีที่ ๖ ถึงคู่กรณีที่ ๑๐ จึงไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง

ประเด็นที่ ๓ คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงาน และคู่กรณีที่ ๖ ถึงคู่กรณีที่ ๑๐ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้าง ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมงานและตรวจการจ้างตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยมิชอบและเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๕ ในฐานะผู้ควบคุมงาน ไม่ได้รายงานกรณีแบบรูปรายการอาคารที่ทำการฯ มีความขัดแย้งกันให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบโดยเร็ว และคู่กรณีที่ ๖ ถึงคู่กรณีที่ ๑๐ ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้างที่ไม่ได้รายงานกรณีดังกล่าวให้หัวหน้าส่วนราชการเพื่อพิจารณาสั่งการ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๘ (๑) และข้อ ๔๙ (๑) แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดการประมาณราคากลางแล้ว ผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างไม่น้อยกว่าปริมาณวัสดุที่ได้คำนวณไว้ ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๕ คู่กรณีที่ ๖ ถึงคู่กรณีที่ ๑๐ ไม่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จึงไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓

ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๑ วรรคสอง และมาตรา ๓๐๒ (๓) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชา เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓๙ ประกอบข้อ ๔๙ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ โดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๑๐ เดือน และเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๓ ประกอบข้อ ๔๙ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ โดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๑๐ เดือน การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ ดังกล่าวเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน จึงต้องรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำเป็นความผิด รวม ๒ ข้อ ตามข้อ ๑๓ วรรคสอง ของระเบียบเดียวกัน โดยปรับเท่ากับเงินเดือน รวม ๒๐ เดือน เงินเดือนที่ได้รับในขณะกระทำความผิด เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๒๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นบาท) โดยให้หน่วยงานที่คู่กรณีสังกัดมีหน้าที่หักเงินเดือนชำระค่าปรับทุกเดือน เดือนละไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนเพียงเท่ากับจำนวนเงินค่าปรับที่ยังคงเหลืออยู่ และให้นำเงินที่หักแต่ละเดือนส่งเป็นรายได้แผ่นดินภายในระยะเวลาห้าวันทำการนับแต่วันที่หักเงินเดือนนั้น แล้วส่งสำเนาหลักฐานการดำเนินการให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินทราบทุกครั้ง หากคู่กรณีชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน ก็ให้หน่วยงานที่คู่กรณีสังกัดนำเงินที่ชำระส่งเป็นรายได้แผ่นดินภายในระยะเวลาห้าวันทำการนับแต่วันที่ชำระนั้น แล้วส่งสำเนาหลักฐานการดำเนินการให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินทราบด้วย

๒. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓๙ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ โดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน เงินเดือนที่ได้รับในขณะกระทำความผิด เดือนละ ๑๗,๕๙๐ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๕๘,๓๑๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นแปดพันสามร้อยสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่คู่กรณีสังกัดมีหน้าที่หักเงินเดือนชำระค่าปรับทุกเดือน เดือนละไม่น้อยกว่า ๖,๕๙๖ บาท (หกพันห้าร้อยเก้าสิบหกบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนเพียงเท่ากับจำนวนเงินค่าปรับที่ยังคงเหลืออยู่ และให้นำเงินที่หักแต่ละเดือนส่งเป็นรายได้แผ่นดินภายในระยะเวลาห้าวันทำการนับแต่วันที่หักเงินเดือนนั้น แล้วส่งสำเนาหลักฐานการดำเนินการให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินทราบทุกครั้ง หากคู่กรณีชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน ก็ให้หน่วยงานที่คู่กรณีสังกัดนำเงินที่ชำระส่งเป็นรายได้

แผ่นดินภายในระยะเวลาห้าวันทำการนับแต่วันที่ชำระหนี้ แล้วส่งสำเนาหลักฐานการดำเนินการให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินทราบด้วย

๓. การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓๙ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ แต่เนื่องจากการกระทำของคู่กรณีที่ ๓ ในความผิดดังกล่าว ได้ถูกดำเนินการทางวินัยและถูกลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๒๔๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง การลงโทษภาคทัณฑ์ แล้ว คู่กรณีที่ ๓ จึงเป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัย ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์การพิจารณาดำเนินการตามเงื่อนไขแห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ และมาตรา ๕ ดังนั้น คู่กรณีที่ ๓ จึงได้รับการล้างมลทินไม่ต้องรับโทษปรับทางปกครองจากการกระทำความผิดดังกล่าว

๔. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ ไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕๑ วรรคสอง จึงยุติเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง

๕. การกระทำของคู่กรณีที่ ๔ ไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๓ จึงยุติเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง

๖. การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๕ คู่กรณีที่ ๖ คู่กรณีที่ ๗ คู่กรณีที่ ๘ คู่กรณีที่ ๙ และคู่กรณีที่ ๑๐ ไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง จึงยุติเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง

นายพิศิษฐ์ ลีลาวชิโรภาส

รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาราชการแทน
ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ปฏิบัติหน้าที่
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

